

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Moraru Veaceslav și de avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Moraru Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Moraru Veaceslav XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 04.01.2017 – 08.08.2017;*
2. *Instanța de apel: 09.10.2017 – 07.12.2017;*
3. *Instanța de recurs: 28.11.2018 – 13.02.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 08 august 2017, Moraru Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat:

– în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea, în baza art. 65 Cod penal, de dreptul de a deține arme de foc pe un termen de 3 ani;

– în baza art. 155 Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea, în baza art. 65 Cod penal, de dreptul de a deține arme de foc pe un termen de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Moraru Veaceslav i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea, în baza art. 65 Cod penal, de dreptul de a deține arme de foc pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Moraru Veaceslav, la 03.03.2016, aproximativ orele 19:30, în stradă, în fața gospodăriei lui Pisarencu Gheorghe, acesta, fiind în stare de ebrietate, profitând de un pretext neînsemnat, încalcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor persoane, având arma de model „Baikal MP- 153 12x76”, intenționat i-a amenințat pe Pisarencu Gheorghe,

Pisarencu Diana, Popescu Andrei, Plop Andrei și Rotari Ruslan, cu aplicarea armei, în cazul în care nu vor intra în ograda lui Gh. Pisarencu, după care a ridicat arma cu țeava îndreptată în sus și a efectuat două împușcături, producându-le acestora sentimente de neliniște și vulnerabilitate.

Tot el, la 03.03.2016, aproximativ ora 19:40, în fața gospodăriei lui Pisarencu Gheorghe, acesta, fiind în stare de ebrietate urmărind scopul intimidării și influențării psihice a persoanelor aflate în stradă, după ce din intenții huliganice a efectuat cu arma de vânătoare de model „Baikal MP-153 12x76”, în prezența mai multor persoane, două împușcături în sus, a îndreptat apoi arma în direcția lui Pisarencu Gheorghe, Pisarencu Diana, Popescu Andrei, Plop Andrei și Rotari Ruslan și i-a amenințat cu moartea și vătămarea gravă a integrității corporale și sănătății, amenințări care au fost sesizate de ultimii drept reale și în orice moment existând pericolul realizării acestei amenințări din momentul când Moraru Veaceslav a efectuat două împușcături în aer.

Acțiunile inculpatului Moraru Veaceslav au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanei, cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății și în baza art. 155 Cod penal după semnele calificative: amenințarea cu omor și vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, încetarea procesului penal în privința sa învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 155 Cod penal, în baza art. 109 Cod penal din motivul împăcării părților, cu liberarea de răspunderea penală, pe acest capăt de învinuire, totodată achitarea de sub învinuirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivare a invocat lipsa unui proces echitabil, menționând că, urmărirea penală a fost efectuată cu abuzuri din partea ofițerilor prin ascunderea și falsificarea de probe, iar instanța de fond neîntemeiat a refuzat audierea în cadrul procesului a doi martori solicitați de partea apărării, fiind audiați doar martorii solicitați de partea acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017 apelul declarat de inculpatul Moraru Veaceslav a fost admis, casată parțial sentința, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Procesul penal în privința lui Moraru Veaceslav învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 155 Cod penal a fost încetat în baza art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților, cu liberarea de răspunderea penală, pe acest capăt de învinuire.

Moraru Veaceslav a fost considerat condamnat în baza art.287 alin. (3) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Moraru Veaceslav de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 287 alin. (3) Cod penal.

5.1. Referitor la învinuirea imputată în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel că, argumentele inculpatului-apelant precum că, fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii de huliganism, au fost considerate absolute neîntemeiate și nejustificate, or instanța a relevat că, trăsătura esențială a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, prin care a comis acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice.

Analizând în cumul probatoriul administrat, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a apreciat că, în speța dedusă judecății, locul derulării evenimentelor a fost determinat ca fiind în stradă, conflictul a fost unul de durată, iar acțiunile inculpatului au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca fiind justificată și aprecierea instanței de fond precum că, faptele antisociale pe care inculpatul le-a săvârșit în public, indignând publicul. Inițial, inculpatul a început cu proferarea a numeroase cuvinte și expresii injurioase și a amenințat persoanele prezente în fața gospodăriei părții vătămate Pisarencu Gheorghe, cu exercitarea actelor de violență împotriva lor, adică că-i va împușca dacă nu intră imediat în ograda gospodăriei lor, solicitând expres celor prezenți să se conformeze cerințelor sale, în scopul de a le înfrânge convingerile în amiabila soluționare a oricărei situații de conflict și de a-și manifesta propria bravură.

Astfel, instanța de apel a conchis că, actele și gesturile, cuvintele jignitoare proferate și amenințările învinuitului Moraru Veaceslav au fost de natură să aducă atingere bunelor moravuri, să creeze indignare și dezaprobarea celor din jur. Dovadă că, aceste fapte antisociale au ajuns la cunoștința publicului este momentul că mai multe persoane, prin depozițiile făcute, s-au arătat indignați de acțiunile inculpatului.

Exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate din partea inculpatului s-a manifestat prin aceea că, prin acțiunile lui au fost atinse interesele legitime ale

mai multor persoane care se aflau la locul infracțiunii de a conviețui în liniște și siguranță.

5.2. La fel, instanța de apel a considerat necesar de a fi respinse ca nefondate, argumentele inculpatului, precum că, instanța de fond neîntemeiat a refuzat audierea în cadrul procesului a doi martori solicitați de partea apărării, fiind audiați doar martorii solicitați de partea acuzării; urmărirea penală a fost efectuată cu abuzuri din partea ofițerilor prin ascunderea și falsificarea de probe; lipsa unui proces echitabil, or, aceste invocări nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei date.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că din materialele dosarului se atestă că, instanța de fond nu a respins vreun demers al inculpatului și apărătorului acestuia de a fi audiați doi martori, numele cărora nici nu este indicat de către inculpat, or instanța de fond i-a explicat acestuia că atunci când va fi asigurată prezența martorilor solicitați atunci vor putea fi audiați (f.d.227, vol. II).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, în ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul Moraru Veaceslav vina sa în comiterea infracțiunilor încriminate nu a recunoscut-o și a pledat nevinovat, iar în ședința instanței de apel a recunoscut vina parțial, invocând că, nu susține declarațiile date în ședința de judecată a instanței de fond, pe motiv, că el le-a declarat în limba rusă, iar la dosar sunt traduse în română. Instanța de apel a indicat că, va reține ca veridice declarațiile date în prima instanță, deoarece sunt semnate personal de inculpat cât și de traducătorul participant în cadrul procesului, iar la materialele dosarului nu au fost prezentate careva obiecții asupra acestora.

Totodată, a fost reținut și faptul că, argumentele inculpatului, precum că, raportul de expertiză judiciară nr.164 din 05.07.2017, potrivit căruia inculpatul Moraru Veaceslav, la momentul comiterii infracțiunii incriminate nu suferea de vreo tulburare psihică sau de careva maladie psihică cronică și putea să-și dea seama de caracterul acțiunilor sale și putea dirija cu acțiunile sale, a fost efectuat cu încălcări, nu s-a adevărit prin probe certe și pertinente.

Astfel că, instanța de apel a conchis că la caz nu au fost constatate careva abuzuri ale organului de urmărire penală, iar inculpatul nu a prezentat instanței de apel probe certe și concludente în acest sens. Mai mult, Colegiul nu a constatat nici încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, or ultimul a invocat doar declarativ acest aspect nefiind prezentate probe în acest sens.

5.3. Cât privește cea de a doua infracțiune de comiterea căreia este învinuit inculpatul, prevăzută de art. 155 din Codul penal, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a constatat că, amenințarea cu omorul ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății s-a manifestat prin acțiunile concrete ale lui Moraru Veaceslav, expuse verbal victimelor, ale căror temeieri au fost amplificate de manipularea de către inculpatul a unei arme de vânătoare, efectuarea a două împușcături și îndreptarea armei către victime.

Însă, instanța de fond a considerat imposibil încetarea procesului în baza împăcării părților, deoarece inculpatul Moraru Veaceslav vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal nu a recunoscut și nu a înaintat cerere de împăcare, mai mult asemenea cerere nu a fost înaintată nici de partea vătămată Pisarencu Gheorghe.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, în instanța de apel, inculpatul Moraru Veaceslav vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal a recunoscut-o integral, iar la data de 07.12.2017 a fost depusă cererea inculpatului și a părții vătămate Pisarencu Gheorghe privind încetarea procesului penal în baza art.155 Cod penal pe motivul împăcării părților.

În afară de aceasta, instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea cererii de împăcare a inculpatului și a părții vătămate, or, din materialele dosarului se atestă că o asemenea cerere există la dosar, de fapt doar în privința Dianei Pisarencu. (f.d.195-198).

Astfel, instanța de apel, reiterând art.109 Cod penal și 276 Cod de procedură penală, a conchis că în speța nu s-a constatat nici un impediment în aplicarea prevederilor art.109 Cod penal, iar prin prisma prevederilor art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, a considerat necesar de a înceta procesul penal în privința lui Moraru Veaceslav învinuit în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de 155 Cod penal, din motivul împăcării părților, cu liberarea de răspunderea penală, pe acest capăt de învinuire.

5.4. Instanța de apel a reținut și faptul, că Moraru Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(3) Cod penal la 03.03.2016 și sub acest aspect, a reiterat că, la data de 29 iulie 2016, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Legea nominalizată a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 09 septembrie 2016, intrând în vigoare de la această dată.

Însă, în speța dată, instanța de apel a conchis că, această lege nu este aplicabilă, fiind reținut că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanțele de judecată Moraru Veaceslav nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, nu a dat dovadă de căință sinceră, iar faptul, că părțile vătămate Pisarencu Gheorghe și Pisarencu Tatiana au solicitat încetarea procesului pe art.155 Cod penal, declarând, că se împacă cu inculpatul, nu poate servi temei de considerat, că Moraru Veaceslav s-a căit sincer și în privința lui urmează de a fi aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, în circumstanțele când inculpatul nici nu a recunoscut vina.

Raportând prevederile legale enunțate cu circumstanțele pricinii, instanța de apel a constatat că pe parcursul judecării cauzei, reieșind din declarațiile inculpatului date la urmărirea penală și în cadrul primei instanțe, cât și în instanța de apel, ultimul a recunoscut vina doar parțial, astfel căindu-se sincer parțial, doar pentru unele acțiuni ale sale, iar instanța de apel consideră aceste circumstanțe deja ca fiind impiedimente în aplicare legii vizate.

Totodată, instanța de apel a menționat și faptul că, prin sentința Judecătorei Hîncești din 05.01.1999 Moraru Veaceslav a fost absolvit de pedeapsa aplicată pentru săvârșirea cu intenție a infracțiunilor prevăzute de art.119 al.(3) și art.art.15, 124 Cod penal (redacția 1961). (f.d.64, vol. I)

5.5. În ce privește pedeapsa stabilită inculpatului pentru infracțiunea art. 287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a reținut că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată a respectat

prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu a recunoscut vina, ceea ce dă dovadă că inculpatul nu a înțeles caracterul social periculos al acțiunilor sale, considerându-le firești într-o societate, la locul de trai inculpatul Moraru Veaceslav se caracterizează satisfăcător, anterior a fost eliberat de răspundere penală în baza legii privind amnistia. La fel, indicând că, circumstanțe atenuante instanța de fond nu a stabilit, iar circumstanțe agravante instanța de apel a considerat ca fiind starea de ebrietate.

Astfel, corect concluzionând că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii normei penale imputate.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 28 decembrie 2017, este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat, la data de 05 ianuarie 2018 și 27 iulie 2018 și de avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului, la 20 ianuarie 2018.

6.1. Inculpatul solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capătul de învinuire în baza art.287 alin. (3) Cod penal, indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

Referitor la episodul pe art.155 Cod penal, inculpatul invocă faptul că, nu a primit răspuns la întrebarea, unde a dispărut cererea de împăcare cu Pisarencu Gheorghe, care a avut loc la 10 februarie 2017 în prima instanță (anexată copia cererii).

6.2. Avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea condamnării inculpatului Moraru Veaceslav în baza art. 287 alin. (3) Cod penal cu pronunțarea unei hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe acest capăt de învinuire, considerând că, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, iar ultimul nici nu recunoaște faptele incriminate.

La fel, indică și argumentele expuse de inculpat în cererea de recurs.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate de inculpatul Moraru Veaceslav și de avocatul Sandu Daniela în numele acestuia, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Colegiul penal consideră că, alegațiile inculpatului și a părții apărării, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de huliganism, sunt nefondate, deoarece, analizând decizia atacată, conchide că temeiul invocat de recurenți prevăzut în pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, și în acest sens, se menționează că,

potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Moraru Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 287 alin.(3) Cod penal: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanei, cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Moraru Veaceslav în săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece la judecarea apelului declarat de inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5, 5.1., 5.2., 5.5. din prezenta decizie soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurenți privind nevinovăția inculpatului, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

8.2. Referitor la alegațiile inculpatului, precum că a dispărut cererea de împăcare cu Pisarencu Gheorghe din 10 februarie 2017 în prima instanță, Colegiul penal le consideră nefondate și în acest sens menționează că, instanța de apel s-a expus asupra acestui motiv, fiind reținut faptul că, la materialele dosarului există

cerere de împăcare doar cu partea vătămată Pisarencu Diana, iar cererea de împăcare cu partea vătămată Pisarencu Gheorghe a fost depusă 07.12.2017, indicând că, „...primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului (bănuțului, învinuitului ori inculpatului în dependență de faza procedurii penale). Inițiativa poate interveni de la oricare din aceștia. **Împăcarea părților constituie un act bilateral**, implicând, în mod necesar, **acordul de voință al persoanei vătămate și a inculpatului**. În această privință, este de observat că împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, **fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace.**”

Prin urmare, prin cererile indicate supra, inculpatul a recunoscut integral vina de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, or, acordul la împăcare a fost din partea părții vătămate și a inculpatului, fapt confirmat prin semnătura acestora, iar cererea din 10 februarie 2017, anexată la materialele dosarului în prima instanță (f.d. 164, vol. I), a fost scrisă și semnată doar de partea vătămată Pisarencu Gheorghe, care a indicat că i-a fost recuperată paguba materială și morală, și careva pretenții nu are, s-a împăcat cu inculpatul Moraru Veaceslav și a solicitat încetarea dosarului penal.

8.3. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de inculpatul Moraru Veaceslav și de avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Moraru Veaceslav se declară inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Moraru Veaceslav și de avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Moraru Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Moraru Veaceslav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **14 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor